

[Undervisningsministeren.]

stemt Censur, som vi her i Rigsdagen kommer til at anvende! Vi kommer ind paa en Glidebane af den allerfarligste Art, vi kommer ind paa højest uhyggelige Debatter netop derigenem. Det er jo blevet et Slagnavn, dette Navn. For et Par Aar siden fulgtes det med et andet, og der kan sikkert laves en Del Agitation i visse obskurrantistiske Kredse her i Landet derpaa. Det kan maaske ogsaa give nogle Stemmer ved Valgene, men jeg vil meget advare imod, at vi kommer ind paa saadanne Hensyn ved Behandlingen af Forfatterunderstøttelserne. Og jeg vil her henvise til, hvad mine højtærede Forgængere, der tilhører det Parti, de ærede Forslagsstillere tilhører, Undervisningsminister Appel og Undervisningsminister Byskov, udtalte; jeg vil henvise til den aandsfri, kloge og mandige Tale, Undervisningsminister Byskov holdt i det andet høje Ting, da en lignende Kritik ogsaa af dette Forfatternavn blev fremført. Det kan være, det skadede ham og hans Parti nogle Stemmer her og dér, men det talte ham til Ære, og det talte det Parti til Ære, der turde optræde aandsfrit og mandigt i dette Land, hvor en af vore største sagde:

Frihed for alt, hvad der stammer fra Aand, som ikke aves, kun arges ved Baand;
Frihed lad være vort Løsen i Nord,
Frihed for Loke saavel som for Thor.

J. V. Christensen: Den højtærede Minister har ikke svaret paa de Bemærkninger, hvortil jeg hentydede, og som jeg citerede i min Indledningsudtalelse. Ministeren har altsaa ikke været til Stede og har ikke hørt disse Udtalelser, men jeg synes jo nok, at han kunde have gjort sig bekendt med dem. De staar i Tidenden under Finanslovens første Behandling Sp. 1370—71, men det findes der intet Svar paa af Ministeren, det vil den højtærede Minister ikke kunne paavise (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Det findes jo her). Paa hvilken Side? (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Sp. 1361). Hvordan kan Ministeren svare Sp. 1361 paa noget, som jeg spørger om paa Sp. 1371? Det er dog en Forudseenhed, som selv profetiske Skikkelser vistnok vanskeligt vil kunne præstere.

Den højtærede Minister siger, at vi kommer ind paa en Glidebane af alvorligste Art. Ja, højtærede Minister, det er netop det, vi kommer ind paa ved, at den højtærede Minister har stillet Forslag om at føre et omstridt Navn frem til en høj Hæderspost paa Finansloven, medens han i Forvejen

stod paa en Plads, hvorfra vi ikke har ønsket ham fjernet, den 3-aarige Konto, hvorom der skal tages endelig Bestemmelse ved Udgangen af Finansaaret 1932—33. Den, der vil tage politiske Hensyn i denne Sag, er den højtærede Minister, det er ikke os. Hvis han ønsker, at disse Ting skal drages frem, saa maa vi fastholde, at det indstillende Udvalg er ikke det parlamentarisk afgørende Forum. Der er ingen, som stærkere end jeg har fastholdt dette under de Forhandlinger, der er gaaet forud; men det er paa den anden Side afgørende nødvendigt for os at faa Klarhed over dette Forhold, da roligt Arbejde ellers er udelukket.

Gunnar Fog-Petersen: Det, der foreligger her, er dette, at man fra Mindretallets Side i det indstillende Udvalg vil benytte Flertallet i Landstinget til at slette en Bevilling af Finansloven, og jeg maa anbefale det høje Ting at stemme derimod. Men jeg vil gerne sige til det ærede 3die tingvalgte Medlem (J. V. Christensen), at det kan dog vel ikke være Meningen, at man kun skal kunne anerkende Navne indenfor vor Litteratur, som der ikke er Strid om, thi saa kunde det let faa den Karakter i Fremtiden, at man kun anerkendte de Navne, der ingenting betød, som aldrig havde betydet noget og aldrig vilde komme til at betyde noget. Alle de Navne i vor Litteratur, der har betydet noget, har nemlig været omstridte Navne, Navne, som er blevet forkætrede voldsomt og i des højere Grad, jo mere de betød.

Det ærede Medlem siger, at det er slet ikke et Spørgsmaal om en politisk Meningsfælle eller ej, nej, her er kun Tale om et Princip, der skal gennemføres og slaas fast, nemlig det Princip, forstaar jeg, at Mindretallet i det indstillende Udvalg skal have Ret til at hindre en Afgørelse fra Ministerens Side. Men til min store Forbavselse bliver hele Begrundelsen et Angreb paa Forfatterens Personlighed, paa hans Maade at polemisere paa, at ræsonnere paa. Det ærede Flertal vil da opkaste sig til litterære Skønsdommere og moralske Dommere over en Del af Aandslivets Ytringer her i Landet. Jeg tror, det er nødvendigt at sige, og det skal ogsaa blive sagt fra det radikale Venstres Side, at dette maa vi vende os saa skarpt imod, som vi kan, og jeg kan ganske stille mig bagved den højtærede Ministers Begrundelse. Det vilde nemlig genindføre Censuren Aand i vor Litteratur. Det Forsøg, der her gøres fra Venstrepartiets Side, er et Forsøg paa at indføre Censur og Dom i litterære Sager. Hvis dette gennemføres,